

РЕШЕНИЕ

№ 285

гр. Шумен, 04.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ШУМЕН, XV-И СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Пламена К. Недялкова

при участието на секретаря Ц. В. К.
като разгледа докладваното от Пламена К. Недялкова Административно наказателно дело № 20233630200646 по описа за 2023 година

За да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл.59 и сл. от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление №22 – 0869 -003825/17.01.2023г. на Началника на сектор ПП към ОДМВР - Шумен , с което на основание чл.53 от ЗАНН и чл.185 от ЗДвП, чл.175 ал.1 т.5 от ЗДвП на М. М. Д., ЕГН***** от с.Ивански са наложени административни наказания - “глоба” в размер на 20 лева, за нарушение на чл.20 ал.1 от ЗДвП, “глоба” в размер на 50 лева и лишаване от право да управлява МПС за 1 месец, за нарушение на чл.123 ал.1 т.2 б.А от ЗДвП, “глоба” в размер на 80 лева и лишаване от право да управлява МПС за 2 месеца, за нарушение на чл.123 ал.1 т.2 б.Б от ЗДвП, “глоба” в размер на 50 лева и лишаване от право да управлява МПС за 1 месец, за нарушение на чл.123 ал.1 т.2 б.в от ЗДвП и “глоба” в размер на 50 лева и лишаване от право да управлява МПС за 1 месец, за нарушение на чл.123 ал.1 т.2 б.г от ЗДвП. Жалбоподателят моли съда да постанови решение, с което да отмени наказателното постановление като незаконосъобразно. Оспорва вменените нарушения по същество. Намира направените в АУАН и НП констатации за неправилни, тъй като причината за настъпване на ПТП не е липса на контрол по време на управление на МПС, а целенасочен, търсен от жалбоподателя акт, с който се опитал да защити живота на негов близък. Излага също така, че напускането на мястото на ПТП било извършено с цел спасяване живота и здравето на жената, с която живее на семейни начала. В съдебно заседание редовно призован не се явява, явява се процесуален представител – адв. В.П. от ШАК, който поддържа жалбата. В хода по същество излага и допълнителни доводи, касаещи че посоченото като пострадало лице в съставения протокол за ПТП, не съответства на лицето, което актосъставителят и наказващият орган са приели за пострадало в съставения АУАН и издаденото НП.Прави искане за присъждане на направените по делото разноски.

Процесуалния представител на въззиваемата страна оспорва жалбата като неоснователна. Моли съда да потвърди издаденото наказателно постановление като правилно и законосъобразно като излага доводите си за това. Счита, че доколкото по безспорен начин е установено, че в резултат на ПТП е пострадал В. М. Д., се касае за ПТП с пострадало лице. Прави искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Жалбата е подадена в срока по чл.59 ал.2 от ЗАНН, поради което е процесуално допустима.

От събраните по делото доказателства и становища на страните, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, съдът намира за установено следното:

На 18.12.2022г. вечерта жалб. М. М. Д., заедно с лицето Т.А. посетили хранителен магазин, находящ се в с.Ивански, пред който паркирали управлявания от жалбоподателя л.а. „Фолксваген Бора“ с рег. № Н 3849 КВ. В същото време пред магазина имало и други лица, между които и В. Х. А., В. М. Д., И.В.Ю., Л. С. Я.. Пред магазина бил паркиран и л.а. „Фолксваген Шаран“ с рег. № Т 9151 КК, ползван от И.В.Ю.. В един момент между Т.А. и В. М. Д. възникнали пререкания, които прераснали във физическа саморазправа, в която впоследствие се намесили и жалбоподателя М. Д. и св. Л. С. Я.. В един момент жалб. М. Д. се качил в автомобилът си „Фолксваген Бора“ с рег. № Н 3849 КВ, потеглил и се отдалечил, след което се върнал и с висока скорост се насочил към паркирания пред магазина л.а. „Фолксваген Шаран“ с рег. № Т 9151 КК и с предната дясна част на управлявания от него автомобил се блъснал в задната лява част паркирания л.а. „Фолксваген Шаран“ с рег. № Т 9151 КК и непосредствено след това напуснал местопроизшествието. Към момента на удара В. М. Д. се намирал до една от отворените врати на л.а. „Фолксваген Шаран“ с рег. № Т 9151 КК, която в резултата на удара се притворила и пристиснала дясната му ръка в областта на пръстите.

По делото е представен АУАН серия GA №783898/19.12.2022г. съставен срещу жалбоподателя за нарушения на чл.20 ал.1 от ЗДвП и чл.123 ал.1 т.2 б.а, б.б, б.в и б.г от ЗДвП. В акта е посочено, че 18.12.2022г. в 22.00 часа в с.Ивански, ул. „Иван Кр. Ивански“ до №11 в посока ул. „Дончо Т.“, жалб.М. Д. управлявал л.а. „Фолксваген Бора“ с рег. № Н 3849 КВ. При движението си не е контролирал непрекъснато МПС, което управлявал, вследствие на което излязъл в дясно от пътя по посока на движението и с предната дясна част на автомобила блъска в задната част паркирания в дясно от пътя по посока на движението л.а. „Фолксваген Шаран“ с рег. № Т 9151 КК. В резултат на ПТП е пострадало лицето В. Д., който в момента на удара бил до задната дясна врата на л.а. „Фолксваген Шаран“ с рег. № Т 9151 КК, която била отворена. В следствие на удара врата се затворила и наранила дясната ръка на Д., с което жалбоподателят става причина за ПТП с пострадало лице. Като участник в ПТП с пострадало лице, водачът – жалб.Д. не е уведомил компетентната служба на МВР, напуснал е местопроизшествието, с което не е изпълнил задължението си да остане на местопроизшествието и да изчака пристигането на компетентните органи на МВР, не оказал помощ на пострадалото лице, не изпълнил и задължението си да не премества МПС.

От показанията на актосъставителя – св.Н. Т. Н. се установява, че същият е съставил АУАН в качеството си на мл.автоконтрольор при ОДМВР-Шумен, без да е очевидец на ПТП. На 18.12.2022г. около 22.00 часа с колегата му – св.В. Й. В. били изпратени от оперативния дежурен ОДЧ в с.Ивански, ул. „Иван Кр. Ивански“ до №11, във връзка с постъпил сигнал за възникнало ПТП с пострадал участник и напуснало лице. На място установили лицата В. Х. А., В. М. Д., И.В.Ю., св.Л. С. Я. и л.а. „Фолксваген Шаран“ с рег. № Т 9151 КК, който бил с видими материални щети в областта на задната броня. Лекият автомобил „Фолксваген Бора“ с рег. № Н 3849 КВ не бил на местопроизшествието. Същият бил установен впоследствие, както и неговия водач, а именно жалб.М. Д.. По л.а. „Фолксваген Бора“ с рег. № Н 3849 КВ били констатирани видими щети по предна броня в дясно, десен фар, преден капак и предна решетка. На база извършените от контролните органи огледи на мястото на възникване на ПТП, на автомобилите участвали в ПТП, получените сведения от В. Х. А., В. М. Д., И.В.Ю., Л. С. Я., жалб.М. М. Д., прегледа на записи от охранителната камера на търговския обект пред който е възникнало ПТП, в съставения протокол за ПТП с пострадали лица №2022 – 1038 – 715 от 18.12.2022г., св. Н. Т. Н. отразил приетия от него механизъм на настъпване на ПТП, а именно – водачът на л.а. „Фолксваген Бора“ с рег. № Н 3849 КВ – жалб. М. Д. по време на движение не е контролирал непрекъснато МПС, което управлява, в следствие на което излиза в дясно от пътя по посока на движението си и с предната дясна част на МПС блъска в задната лява част паркирания в дясно л.а. „Фолксваген Шаран“ с рег. № Т 9151 КК, до който в същото време стоял пострадалия Л. С. Я., който извършвал дейност при отворена врата. Последният получил нараняване изразяващо се в охлузна рана на дясна ръка в областта на пръстите. Била изготвена и план – схема на ПТП.

По случая свидетелите Н. Т. Н. и В. Й. В. на 18.12.2022г. изготвили докладна

записка рег.№869р – 8936/29.12.2022г., в която отразили установените обстоятелства.

Св. Н. Т. Н. съставил срещу жалбоподателя, в негово присъствие АУАН серия ГА №783898/19.12.2022г. за нарушения на чл.20 ал.1 от ЗДвП и чл.123 ал.1 т.2 б.а, б.б, б.в и б.г от ЗДвП.

В съставеният акт е отразено единствено, че жалбоподателят има възражения. Не се е възползвал от правото си депозира писмени възражения в законоустановения срок. Въз основа на съставения акт, административно-наказващият орган издал обжалваното НП като възприел констатациите съдържащи се в АУАН. На чл.185 от ЗДвП, чл.175 ал.1 т.5 от ЗДвП на М. М. Д., ЕГН***** от с.Ивански са наложени административни наказания - “глоба” в размер на 20 лева, за нарушение на чл.20 ал.1 от ЗДвП, “глоба” в размер на 50 лева и лишаване от право да управлява МПС за 1 месец, за нарушение на чл.123 ал.1 т.2 б.А от ЗДвП, “глоба” в размер на 80 лева и лишаване от право да управлява МПС за 2 месеца, за нарушение на чл.123 ал.1 т.2 б.Б от ЗДвП, “глоба” в размер на 50 лева и лишаване от право да управлява МПС за 1 месец, за нарушение на чл.123 ал.1 т.2 б.в от ЗДвП и “глоба” в размер на 50 лева и лишаване от право да управлява МПС за 1 месец, за нарушение на чл.123 ал.1 т.2 б.г от ЗДвП.

Така изложената фактическа обстановка се потвърждава от събраните по делото писмени и гласни доказателства, както и приобщените веществени доказателства - диск със видеозаписи от охранителна камера и диск от Дирекция „Национална система 112 МВР“. При преценка на приобщените веществени доказателства по делото - дискове със видеозаписи от охранителни камери, съдът съобрази обстоятелството, че същите следва да се третираят като веществени доказателства по смисъла на чл.109 ал.1 НПК, тъй като имат качеството на предмет, върху който има следи от нарушението, поради което без съмнение могат да се ползват. В тази връзка съдът съобрази константната съдебна практика на ВКС по този въпрос, съгласно която случайно създадените фотоснимки, диапозитиви, кинозаписи, видеозаписи и пр., които отразяват или съдържат информация за обстоятелства, включени в предмета на доказване по чл.102 НПК, могат да се ползват като веществено доказателство по смисъла на чл.109 ал.1 от НПК и не бива да се смесват със съответните веществени доказателствени средства, визирани в разпоредбата на чл.125, ал.1 НПК. В този смисъл е Решение №390/02.10.2009 год. по н.д. №393/2009 год., II н.о. и др.

При така установената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното: Съдът не констатира наличието на съществени процесуални нарушения в процедурата по издаването на АУАН и НП, които да опорочават самото НП и да доведат до неговата отмяна. Актът за установяване на административно нарушение е съставен и препис от него е връчен на нарушителя, според изискванията на чл.40 и 43 от ЗАНН. Съдържа всички необходими елементи, посочени в чл.42 от ЗАНН. Наказателното постановление е съобразено с изискванията на чл.53 и 57 от ЗАНН.

Същественото в административно – наказателното производство е да се установи има ли административно нарушение, извършено ли е то от лицето посочено като нарушител и дали това лице го е извършило виновно. В тежест на административно - наказващия орган, тъй като именно той е субекта на административно - наказателното обвинение, е да докаже по безспорен начин пред съда с всички допустими доказателства, че има административно нарушение и че то е извършено виновно именно от лицето, посочено като нарушител.

С обжалваното наказателно постановление жалбоподателят е санкциониран на първо място за нарушение на чл.20 ал.1 от ЗДвП, задължаващ водачите да контролират непрекъснато ППС, които управляват. При описанието на обстоятелствата около извършването на нарушението актосъставителят и наказващият орган са приели, че жалб.М. Д. на 18.12.2022г. в 22.00 часа в с.Ивански, ул. „Иван Кр. Ивански“ до №11 в посока ул. „Дончо Т.“, управлявал л.а. „Фолксваген Бора“ с рег. № Н 3849 KB като при движението си не е контролирал непрекъснато МПС, което управлявал, вследствие на което излязъл в дясно от пътя по посока на движението и с предната дясна част на автомобила блъска в задната част паркирания в дясно от пътя по посока на движението л.а. „Фолксваген Шаран“ с рег. № Т 9151 KK, вследствие на което е пострадало лицето В. Д., който в момента на удара бил до задната дясна врата на л.а. „Фолксваген Шаран“ с рег. № Т 9151 KK, която била отворена.

В депозираният жалба и в съдебно заседание жалбоподателят не оспорва, че на въпросната дата и място е управлявал л.а. „Фолксваген Бора“ с рег. № Н 3849 KB. Не

оспорва и обстоятелството, че е причинил ПТП блъскайки с управляваното от него МПС, паркирания л.а. „Фолксваген Шаран“ с рег. № Т 9151 КК, но излага доводи, че причината за това не била, че не е контролирал автомобила, а целенасочено и съзнателно действие, извършено с цел преустановяване насилието упражнявано по отношение на Т.А.. Не оспорва и обстоятелството, че веднага след удара напуснал мястото на ПТП.

Въз основа на приобщените по делото писмени, гласни и веществени доказателства /видеозаписи/ по безспорен начин се доказва, че на посочените в АУАН и НП дата и място, жалбоподателят е причинил ПТП с управлявания от него автомобил. Актосъставителят и наказващият орган са квалифицирали действията на жалбоподателя като нарушение на задълженията му регламентирани в чл.20 ал.1 от ЗДвП.

Въз основа на събраните по делото гласни и веществени доказателства съдът приема, че пряка и непосредствена причина за станалото ПТП не е нарушение на чл.20 ал.1 от ЗДвП. По делото липсват каквито и да е доказателства, че водачът не е контролирал МПС и това да е в пряка причинно-следствена връзка с ПТП. Видно от събраните по делото гласни доказателства и приобщения видеозапис от охранителната камера на търговския обект, действителната причина за ПТП не е загубата на контрол върху МПС, а напротив целенасочен и контролиран удар от страна на жалбоподателя спрямо л.а. „Фолксваген Шаран“ с рег. № Т 9151 КК, т.е. жалбоподателят съзнателно и умишлено е блъснал управлявания от него автомобил в паркираното МПС. Самият жалбоподател излага такива твърдения в жалбата, а като причина за действията си посочва, че искал да защити живота и здравето на свой близък – Т.А. /съпруг на сестра му/, по отношение на който се упражнявало физическо насилие. Твърденията на жалбоподателя за извършените от него действия се подкрепят от показанията на св. Л. С. Я., който е свидетел – очевидец на ПТП, кореспондират и със съдържанието на записа на охранителната камера. Разпитан в съдебно заседание св. В. В., също посочи, че при проведеният разговор на мястото на ПТП с намиращите се там лица, последните обяснили, че жалбоподателя целенасочено е блъснал другия автомобил и напуснал мястото. От показанията на св. Л. С. Я. и записа на охранителната камера, безспорно се установява и възникналия преди това конфликт и физическата саморазправа между лицата. На записа ясно се вижда момента, в който жалбоподателя потегля с автомобила си, след което се връща и директно блъска паркирания л.а. „Фолксваген Шаран“ с рег. № Т 9151 КК.

В контекста на изложеното, се налага извода, че действията на жалбоподателя не попадат в хипотезата на чл.20 ал.1 от ЗДвП. Доколкото и в НП и в АУАН като причина за ПТП е записано, че жалбоподателя не е контролирал МПС, което управлява, вследствие на което излязъл вдясно от пътя и блъснал паркираното МПС, а по делото се установява, че причината всъщност е умишлено причиняване на ПТП чрез съзнателен и целенасочен удар в паркираното МПС, очевидно двете причини съществено се различават и НП не би могло да бъде изменено по отношение на вмененото нарушение от фактическа страна. От друга страна умишлено причиняване на телесни повреди, смърт или значителни имуществени вреди при управление на МПС съставлява престъпление по чл.342 от НК или евентуално такова по чл.216 от НК.

С оглед на всичко изложено, съдът намира, че НП в тази му част следва да бъде отменено като постановено в противоречие с материалния закон и поради необоснованост.

На следващо място жалбоподателят е санкциониран за нарушения на чл.123 ал.1 т.2 б.а, б.б, б.в и б.г от ЗДвП задължаващ водачите на МПС, които са участници в ПТП при което са пострадали хора да уведомят компетентната служба на МВР, да останат на мястото на произшествието и да изчакат пристигането на компетентните органи на МВР, да вземе мерки за безопасността на движението и за окаже помощ на пострадалите, ако това не представлява опасност, ако това не представлява опасност за него, да не преместват превозното средство, ако то не пречи на движението, както и да не променят състоянието му до идването на органите на МВР, освен ако с него е необходимо да превозят до лечебното заведение пострадалите, след което са длъжни веднага да се завърнат на мястото на произшествието. Разпоредбата на чл.175 ал.1 т.5 от ЗДвП санкционира поведение, при което водачът на МПС е нарушил задълженията си като участник в ПТП регламентирани в чл.123 ал.1 т.2 от ЗДвП. За да бъде осъществен състава на нарушенията на чл.123 ал.1 т.2 б.а, б.б, б.в и б.г от ЗДвП от обективна страна е необходимо да е настъпило ПТП, при което да са пострадали хора, нарушителят да е участник в него и след настъпване на ПТП не е изпълнил

задълженията си.

Понятието "пътнотранспортно произшествие" е дефинирано в §6 т.30 от ДР на ЗДвП като събитие, възникнало в процеса на движението на пътно превозно средство и предизвикало нараняване или смърт на хора, повреда на пътно превозно средство, път, пътно съоръжение, товар или други материални щети. По смисъла на §6 т.27 от ДР на ЗДвП "участник в пътнотранспортно произшествие" е всеки, който е пострадал при произшествието или с поведението си е допринесъл за настъпването му. Доколкото процесното произшествие е причинено в резултат от действията на жалбоподателя, същият несъмнено имал качеството на участник в ПТП.

Не се спори по делото, че жалбоподателят не е изпълнил задълженията си по чл.123 ал.1 т.2 б.а, б.б, б.в и б.г от ЗДвП, с което е осъществил състава на вменените му нарушения от обективна страна.

За да бъде ангажирана административно – наказателната отговорност на едно лице, нормата на чл. 6 от ЗАНН визира като изискване наличието на вина. Последната, с оглед разпоредбата на чл. 7 може да бъде проявена в двете форми – умисъл и непредпазливост. При последната деецът макар да не е желал настъпването на вредоносен резултат, е могъл да знае и е бил длъжен да знае, че върши нарушение и, че вредоносният резултат ще настъпи.

Съдът намира, че нарушенията на чл.123 ал.1 т.2 б.а, б.б, б.в и б.г от ЗДвП не са извършени виновно. За наличието на вина е необходимо да са налице и доказателства, от които може да се направи несъмнен извод, че жалбоподателят е съзнавал, че е участник в настъпването на ПТП, при което има пострадало лице. Конкретно в случая водачът е следвало да е формирал представа, че в резултат от действията му е възникнало събитие, довело до нараняване на някое от лицата. Въз основа на събраните по делото доказателства не се установява с категоричност, че жалбоподателят е имал представа, че е настъпило ПТП с пострадали хора и съответно - не е съзнавал, че за него са възникнали задълженията по чл.123 ал.1 т.2 б.а, б.б и б.г от ЗДвП. При това положение не се доказва наличието на вина при неизпълнението на процесните задължения. Самите контролни органи първоначално не са били наясно има ли пострадало лице и кое е то, доколкото в съставения протокол за ПТП са посочили като пострадало лице Л. С. Я., а в последствие в съставения АУАН е посочен като пострадал В. Д.. При така установеното съдът намира, че вменените на жалбоподателя нарушения по чл.123 ал.1 т.2 б.а, б.б, б.в и б.г от ЗДвП не са осъществени от субективна страна. Липсват безспорни доказателства, които по несъмнен начин да докажат възведените административно-наказателни обвинения, поради което обжалваното НП се явява незаконосъобразно, по отношение наложените наказания на основание чл.175 ал.1 т.5 от ЗДвП и като такова следва да бъде отменено.Потвърждаване на НП в тази част би почивало на предположения, поради липса на преки или косвени доказателства, които да обосноват единствено възможният извод, че жалбоподателят от субективна страна е извършил нарушения на чл.123 ал.1 т.2 б.а, б.б, Б.в и б.г от ЗДвП, за които му е възведено обвинение и е санкциониран.

От друга страна чл.123 ал.1 т.1 от ЗДвП вменява на участниците в ПТП като първо задължение, да спрат, за да установят последиците от произшествието без да създават опасност за движението. Едва след изпълнение на това си задължение водач причинил ПТП би могъл да разбере какви са последиците от ПТП и съответните му задължения, доколкото разпоредбата на чл.123 ал.1 т.2 и т.3 от ЗДвП регламентира различни по вид и обем задължения за водачът на ППС, който е участник в ПТП, в зависимост от това дали при произшествието са пострадали хора или са причинени само имуществени вреди. В настоящият случай от показанията на разпитаните по делото свидетели и приобщения запис от охранителната камера, категорично се установи, че жалбоподателят с поведението си е станал причина за ПТП и въпреки това не е изпълнил задължението си да спре, за да установи какви са последиците от ПТП. По този начин съдът намира, че той е консумирал състава на чл.123 ал.1 т.1 от ЗДвП, тъй като не е изпълнил задължението си, което му вменява тази разпоредба. За това нарушение се прилага съща административно - наказателна разпоредба - чл.175 ал.1 т.5 от ЗДвП.

След изменението на ЗАНН съдът разполага с правомощие да преквалифицира изпълнителното деяние. Според разпоредбата на чл.63 ал.7 т.1 от ЗАНН / изм., бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г. /: съдът изменя акта по чл. 58д, когато се налага да: 1.

приложи закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо нарушение, без съществено изменение на обстоятелствата на нарушението. Задължителни указания в тази насока съдържа и Тълкувателно решение № 8/16.09.2021 г. по ТД № 1/2020 г. на ВАС. Според цитираното ТР при липса на съществено изменение на съставомерните факти в наказателното постановление на основание чл.337 ал.1 т.2 от НПК, във вр. с чл.84 от ЗАНН, районният съд може да приложи закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо административно нарушение, тоест районният съд има правомощие да преквалифицира описаното в наказателното постановление изпълнително деяние, подвеждайки установените от административнонаказващия орган факти под друга нарушена законова разпоредба, без да отменя наказателното постановление. В конкретният случай не е налице съществено изменение на обстоятелствата на нарушението, поради което вменените на жалбоподателя нарушения на чл.123 ал.1 т.2 б.а, б.б, Б.в и б.г от ЗДвП следва да бъдат преквалифицирани като нарушение по чл.123 ал.1 т.1 от ЗДвП, за което нарушение се прилага същата административно - наказателна разпоредба - чл.175 ал.1 т.5 от ЗДвП.

Административно - наказващият орган е направил искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което предвид изхода на делото и доколкото в открито съдебно заседание е осъществено процесуално представителство от юрисконсулт, се явява основателно и на основание чл.63д ал.3 от ЗАНН следва на ОДМВР - Шумен да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер определен в чл.37 от Закона за правната помощ. Съгласно чл.37 ал.1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. В случая за защита по дела по ЗАНН чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ предвижда възнаграждение от 80 до 150 лева в производствата по ЗАНН. В настоящия случай производството по делото не се отличава с фактическа или правна сложност, поради което съдът намира за справедливо да бъде определено и присъдено възнаграждение в минималния размер, а именно 80 лева.

Водим от горното и на основание чл.63 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление №22 – 0869 -003825/17.01.2023г. на Началника на сектор ПП към ОДМВР - Шумен , в частта с която на основание чл.53 от ЗАНН и чл.175 ал.1 т.5 от ЗДвП на М. М. Д., ЕГН***** от с.Ивански са наложени административни наказания - “глоба” в размер на 50 лева и лишаване от право да управлява МПС за 1 месец, за нарушение на чл.123 ал.1 т.2 б.А от ЗДвП, “глоба” в размер на 80 лева и лишаване от право да управлява МПС за 2 месеца, за нарушение на чл.123 ал.1 т.2 б.Б от ЗДвП, “глоба” в размер на 50 лева и лишаване от право да управлява МПС за 1 месец, за нарушение на чл.123 ал.1 т.2 б.в от ЗДвП и “глоба” в размер на 50 лева и лишаване от право да управлява МПС за 1 месец, за нарушение на чл.123 ал.1 т.2 б.г от ЗДвП като ПРЕКВАЛИФИЦИРА деянието на М. М. Д., ЕГН***** като нарушение на чл.123 ал.1 т.1 от ЗДвП, за което на основание чл.175 ал.1 т.5 от ЗДвП му налага административни наказания “глоба” в размер на 50 лева и лишаване от право да управлява МПС за 1 месец.

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №22 – 0869 -003825/17.01.2023г. на Началника на сектор ПП към ОДМВР - Шумен, в частта с която на основание чл.53 от ЗАНН и чл.185 от ЗДвП на М. М. Д., ЕГН***** от с.Ивански е наложено административно наказание “глоба” в размер на 20 лева, за нарушение на чл.20 ал.1 от ЗДвП.

ОСЪЖДА М. М. Д., ЕГН***** да заплати на ОДМВР гр.Шумен юрисконсултско възнаграждение в размер на 80.00 лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Шуменския административен съд в 14-дневен срок от съобщаване на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Шумен: _____